

“Верујем у себе”

Усиџх је моја највећа моџивација. Нишиџа не може замениџи осећај када се џојнейџе на џобедничко џосџоље.

Заџо само верујем у себе и свој неизмерни џџруд и рад који улажем. До сада се џо џоказало више неџо усџешним.

Французи имају обичај да кажу да све што је добро и вредно долази из провинције, па чак и Сена. Катарина Лојаница, четрнаестогодишња девојка из Ариља само је још једна потврда тога правила. Каратеом се бави већ девет година и границе домаћих татамија постале су јој преуске. Нема турнира у земљи на коме она није учествовала и вратила се са трофејима. Одавно је, каже, већ престала да их броји. Далеко од тога да јој нису битни. Сви су они подједнако вредни и сваки заузима посебно место у прилично богатој колекцији. Освојила је у својим селекцијама све што се освојити може. Шта је то што је мотивише и још увек тера на напорне тренинге.

–Усиџх је моја највећа моџивација. Нишиџа не може замениџи осећај када се џојнейџе на џобедничко џосџоље – каже ова ведра и насмејана девојка, из чије сваке речи зрачи велики оптимизам и сигурност у оно што ради и говори.

–Верујем само у себе и свој неизмерни џџруд и рад који улажем. До сада се џо џоказало више неџо усџешним.

А има ли за једног спортисту боље сатисфакције за километре оптрчаних кругова и тешких тренинга од успешних резултата који се у континуитету постижу.

Ових дана Катарина је учествовала на два важна турнира у земљи и на оба постигла запажене резултате. Најпре је почетком октобра учествовала на традиционалном интернационалном такмичењу у Новом Саду, са кога се вратила са два трофеја. У борбама је била прва, а у катама трећа. Победничко постолоље није јој измакло ни на КУП-у Србије до 14 година одржаном у Одацима претпоследњег викенда октобра. У јакој конкуренцији осво-

„ИЗ ПЕТНИХ ЖИЛА“ ЗА ПОБЕДУ

Где год да се појаве млади каратисти из Ариља побирају симпатије, што због успеха које нижу, што због хомогености тима који одише другарством и борбеним духом. Утолико су и њихови успеси већи, а последњи велики остварили су у Новом Саду на међународном турниру у конкуренцији 48 екипа из Босне и Херцеговине, Македоније, Црне Горе, Словеније, Словачке и Србије. Међу 750 такмичара њих тринаест, колико их је представљало карате клуб из Ариља, освојило је седам медаља. За њих су се борили храбро, срчано, „из петних жила“, како рече неки престонички новинар. Поред Катарине, одличјем су се окитили и Николија Вранешевић која је у категорији пионирки узела сребро, док су се за бронзану медаљу изборили Тамара Благојевић, Дарко Поповић, Сандра Михајловић и Лазар Недељковић.

Са КУПА Србије вратили су се богатији за још шест одличја.

ДРУГАРСТВО ЈАЧЕ ОД ПОБЕДЕ

–Немам ја неке посебне припреме за саме борбе. Евенуално после дужег путовања, умем да се осамим на пар тренутака, и то је све. Немам неки посебан осећај када уђем у борбу. Ваљда сам се на све навикла, па ми то делује уобичајено. Чудно ми је само ако радим против другарице. Суздржавам се и не радим најбоље што могу, али то покушавам да искореним. Не могу да будем максимално борбена и професионална против другарица, што у спорту може да буде мач са две оштрице.

јила је друго место у катама, а у борбама је и овога пута показала да јој за сада у овој категорији нема равне.

Успеси обавезују, а ова девојка се не плаши изазова. Спремно дочекује наредну годину и првенство Европе које ће бити одржано у Словенији, у Новом Месту.

–Биће џешко да џрво изборим месџо у државној селекцији, а џоџоом и да џоновим џрошлогодишњи усџх из Хановера. Али, не џлашим се конкуренцији и верујем да ћу радом и залагањем усџеџи да обезбедим визу за Словенију.

Поред каратеа сада сам окуџирана и уџисом у средњу школу џако да већ џочинџем да џриџремам џријемни. Надам се да ћу усџеџи да исџџрајем на оба фронџа.

Много јој значи подршка оца, који са њом путује на све турнире. *–Врло су ми биџни очеви савеџи, јер он џоред џџерена честџо боље усџева да саџледа сиџџуаџију неџо ли ја, џако да ми џеџова џодришка џоком џџрајања саме борбе може мноџо џомоџи.*

Шаљиво додаје да јој не смета што јој је отац председник клуба, и да је уосталом захваљујући њој и њеним успесима и дошао на чело клуба. Смешка се ова ведра девојка и још једном потврђује оно што је рекла: *„Дошао је заџо иџо сам ја била добра“.*

Ма како било, овај тандем се показао више него успешним, а обоје истичу да их у раду не само Катарине, већ и целог клуба општина подржава носећи трошкове ко-тизације и учешћа на турнирима. С. Р.